

Ker pa v svoji notranjosti vendar še ni bil tako globoko pokvarjen, se mu je takoj začela oglašati vest, da je to, kar namerava, grdo in nepošteno.

Toda kakor vsi taki nepridipravi, je tudi on hitro našel nekaj, s čimer je tolažil svojo vest:

»Saj si jajc ne bom prilastil in tudi pokvaril nobenega. Le skril jih bom, da se bo jezila. Pozneje jih že nekam tako podtaknem, da jih bo našla in vse bo v redu.«

Prilika se mu je ponudila kaj hitro. Neko popoldne, ko so bili Čotarjevi razen malega hlapca vsi od doma, smukne Tonček neopaženo na skedenj, sleče jopič, zaviha rokave in se urno pripravi k delu.

Tisti hip se mu zazdi, da čuje tam pri podstrešju neko šumenje. Stopi tja in opazi, da je mrva narahlo potlačena, prav tako, kakor bi tod hodile kokoši.

»Aha,« si misli, »tu notri bo pa gotovo kakšno novo kurje gnezdo. Kar pogledjmo!«

Tonček se skloni in po najdenem sledu porine golo roko do ramena v mrvo.

V tem trenutku pa že strahovito, divje zatuli, omahne nazaj in se vrže vznak po mrvici. Prav tedaj pa se prikaže tudi velika, grdogleda in vsa naježena mačka, ki parkrat srdito zapiha na Tončka, nato pa se urno izgubi nazaj v podstrešje.

Čotarjev hlapec, začuvši krik, urno skoči na mrvo, kjer se mu nudi čuden prizor. Tonček še vedno leži iztegnjen na mrvici, na desni roki pa se mu od rame do zapestja vlečeta dve globoki krvavi praski, sledova mačjih krempljev.

Hlapec takoj ugane, da je Tončka ravsnila mačka, ne ve pa seveda, s kakim namenom je fant stikal tod okoli.

»Zakaj si tako neumen,« ga pokrega rahlo in pomilovalno. »Naša mačka — kaj bi rekel — posebno prijazna ni nikoli. Kadar pa leži pri mladičih, se ji pa niti jaz ne upam približati. Ti pa norček, si se ji šel nstavljat z golo roko. Ni čuda, da te je šavsnila. Saj vem, ti bi si rad male mucke ogledal, kajne? Ampak zato ni treba segati po njih takrat, ko je stara pri njih. Oj ti tepček! Videl jih boš še lahko, čakaj, še podaril ti bom enega, samo če ga boš hotel. Toda potrpi dotlej, da jih mačka pusti z brige! Pojdi si umiti ranjeno roko, v bodoče pa pusti mačje brloge v miru!«

Tonček se postavi pokoncu in se spusti po lestvi na tla. Rana ga skeli in peče, da bi najrajši vpil, toda vkljub vsemu mora biti še zadovoljen, da ni prišlo na dan, kaj je prav za prav iskal na Čotarjevem podstrešju.

Ta huda in trpka dogodivščina je bila zanj tako dobra šola, da ga je izmordila. Poboljšal se je in postal je priden in pošten deček. Z Urško sta začenjala biti spet prijatelja. Na maščevanje pa ni mislil nikoli več.

Arabska modrost.

Kdor nič ne ve in ne ve, da nič ne ve, je neumen. Izogibaj se ga!

Kdor nič ne ve in ve, da nič ne ve, je skromen. Pouči ga!

Kdor nekaj ve in ne ve, da nekaj ve, ta spi. Zbudi ga!

Kdor nekaj ve in ve, da nekaj ve, je bister in učen. Sledi mu!